

[Home](#) ▶ [Revistes](#) ▶ [La força del món](#) ▶ [Aerogeneradors i paisatge](#)[LA FORÇA DEL MÓN](#)

Aerogeneradors i paisatge

per Pere Sala

[Compartir](#) |

0

© Valentín Rodríguez.

El futur model energètic al nostre país passa pel necessari desplegament, entre altres fonts, de l'energia eòlica. Però la conciliació entre aquesta energia neta i el paisatge ha derivat en una polarització dels punts de vista, induïda sobretot per la transformació sobtada que provoquen els aerogeneradors en el paisatge.

Els aerogeneradors solen ser cada cop més alts i tendeixen a situar-se en carenes muntanyoses o en zones on el vent és més constant i intens. Els aerogeneradors s'agrupen en parcs eòlics, sovint acompanyats d'un edifici de control, una subestació elèctrica de transformació i una línia d'evacuació, que afegeixen artificialitat al paisatge. El mar també és un emplaçament idoni per als aerogeneradors, gràcies a la constància del vent. El resultat és que molt sovint, les zones amb les millors condicions de vent coincideixen amb els llocs d'exposició visual i de significació simbòlica majors.

© Valentín Rodríguez
Parc eòlic a Vilafranca (Castelló).

**«La presència
d'aerogeneradors
genera controvèrsia.
Molt sovint, les
condicions de
coincideixen amb
llocs d'exposició
de significació si-
mbolica i paisatgística
molt majors»**

La presència d'aerogeneradors genera controvèrsia. A algunes persones els resulta agradable la seva forma estilitzada o el seu color blanc, i els veuen com un símbol vinculat a la sostenibilitat. D'altres, en tenen una opinió contrària, perquè contrasten amb els paisatges rurals tradicionals o desfiguren fons escènics. Per a aquestes persones, més que un impacte visual, els aerogeneradors els provoquen un impacte al caràcter del lloc, que té a veure amb dimensions de caràcter identitari, cultural i fins i tot afectiu que expliquen per què la gent se sent part d'un indret. Aquesta és una qüestió rellevant que no s'hauria de menysprear. Sovint l'oposició a molts parcs eòlics s'ha banalitzat i ha considerat la controvèrsia com una simple discussió de caràcter estètic, quan les raons que expliquen el rebuig a projectes generalment mal explicats i gens o poc consensuats amb el territori són molt més de fons.

Governos com els de França o Escòcia, entre d'altres, amb una llarga tradició en temes de paisatge ho saben prou bé i han entès de fa temps que, per tal que els nous parcs eòlics siguin ben acceptats, els aerogeneradors no es poden posar com qui clava agulles de cosir en un coixinet, de qualsevol manera i a qualsevol lloc, sinó que cal compatibilitzar-los amb els valors ecològics, històrics, estètics o simbòlics del paisatge. Per això aquests governos fa temps que, conjuntament amb les entitats promotores de l'energia eòlica i amb les que defensen la conservació del paisatge, publiquen manuals amb criteris i exemples per minimitzar l'impacte dels aerogeneradors en el paisatge. Afortunadament, avui comptem amb prou coneixements, experiència i tecnologies de tota mena, com l'anàlisi de conques visuals o les modelitzacions 3D, com per poder afirmar de manera objectiva i contrastable que hi ha llocs on els aerogeneradors encaixen i llocs on no. A terra, caldria procurar evitar instal·lacions en zones emblemàtiques o davant de fites rellevants; concentrar-los en comptes de dispersar-los i tenir molt en compte elements estructurants com el parcel·lari, la vialitat, o l'horitzó, entre altres criteris d'integració al lloc. Al mar, convindria, per exemple, eludir el contacte visual amb fites costaneres, estudiar la geometria més harmònica i, quan els avenços tecnològics ho permetin, situar-los mar

© Valentín Rodríguez
Els efectes visuals i paisatgístics dels parcs eòlics no són percebuts de la mateixa manera pels diferents observadors. Un mateix lloc o població se sent incòmode davant de nous elements territorials o exposicions a causa del rebuig per la interferència que provoquen sobre les dinàmiques faunístiques i paisatgístiques de fons que creen o els llums de fons que estan dotats també després de ser vistos per determinades persones. Altres persones accepten sense problemes o tot i haver-hi interferència en gràcia a l'energia que produeixen. En la fotografia, Sorribes (Castelló).

endins.

És ben cert, també, que no hem valorat prou –i hauríem de fer-ho– el potencial d'aquestes instal·lacions per dotar de més qualitat i identitat àrees marginals, polígons industrials i comercials amb ben poc interès, o espais situats entre infraestructures, que són indrets on costa reconèixer-hi una coherència o uns valors paisatgístics. Ben dimensionats i emplaçats, els aerogeneradors podrien capgirar la percepció que sovint té la població d'aquests espais, aportar-hi valors –estètic i identitari– o esdevenir fins i tot nous factors d'atracció econòmica.

Pere Sala i Martí. Coordinador de l'Observatori del Paisatge de Catalunya.

© Mètode 73, Primavera 2012.

Mètode © Universitat de València. Per a qualsevol suggeriment contacte amb: info@metode.cat
Mètode. Revista de Difusió de la Investigació de la Universitat de València. Jardí Botànic de la Universitat de València. C/ Quart, 80. 46008
Web ISSN 2174-9191

Desenvolupat per: Digital Disseny - Disseny joomla, magento, drupal